

SZÖGEDI-PAPRIKA

Megjelen:
vasárnap.

Egész évre
négy frt.

Hm . . .

— Rémballada. —

Együtt ittak, börozgattak
Péter a hős, Pál a szende . . .
Reszketett a gyertya lángja,
Kutya esaholt künn a kertbe . . .
— Oh, irgalom atyja — ne hagyj el.

„Miért ugat?” — Kérdi Péter —
„Hm! — vágja Pál zordon vissza —
Ugat, — no hát azért ugat,
A füleid’ hogy kinyissa” . . .
— Oh irgalom atyja — ne hagyj el.

Csikorgott az őszi felszél,
Zúgta villám: sujtok, ütök! —
Dörgött az ég, — és a lyukját
Keresgélte egér, tücsök . . .
— Oh, irgalom atyja, — ne hagyj el.

Haragra gyult Péter és nyult
Bicsakjáért a zsebébe, —
Hogy öl véle . . . de a késnek
Hiányzott a — penegéje . . .
— Oh irgalom atyja, — ne hagyj el.

—th.

Egyes szám ára 10 kr.

SZÖGEDI - RÓTH - ENDRE - BANDI.

Közönséges mondás: hogy senki sem Próféta a saját hazájában.

Ennek az igazságnak keserű levét rég megitta volna jó Szögedi Bandi is, ha sorsa véletlenül toronynélküli szülőföldjén Uj-Szegeden felejtí.

De vágyainak sólyom szárnya átröpíté a Tiszán; beleesett a *tormába* s ez által jogcimet nyert arra, hogy ne benszülött rézbőrű indiánusnak, hanem idegennek, más megye szülöttjének tekintsék. Így aztán nem is maradt el tőle az elismerés koszorúja.

Ebben a saját *szegénységére* büszke *társadalomban*, egy muzsikus viheti-e többre, mint a mennyi Szögedinék *szakajtó-számra* kijutott?

* * *

A városi zene-dadónak ő a Skultéti bácsija.

A hajdan oly híres szegedi dalárdának *meg(arany)pálcázott* karmestere. Elég Herkules hozzá, hogy nyakán a műszaki bizottság nyügét elbirja, — de már lerázni képtelen!

Zongoramester, kit irigyl *Menner*. Ha hegedül, kezével úgy csapkod mint az ács, — ezt fogja rá *Székács*.

Kompozitor, még pedig a javából. Ez a zseniálitása Szegeden azért nem számít, mert azt csak *Főkövy* tudja kellőleg mérlegelni.

Pedig ha Erdélyi Sándor az ő baritonjával elénekli az *árvizes nőt*át, a Szögedi muzsájának egyik porbaesett gyöngyét, a hallgatóság unisono fölsóhajt: be szép, be gyönyörű hang.

Másokat a kompozíció merészsége ragad el. Ám a szerzőnek is megvan a maga véleménye.

— Csinos! Mintha *hallottam volna már valahol!*

* * *

Ez a kétkedés, a maga tehetségének nem a helyes alapon való megítélése teszi a provincián élő muzikális ember életét sivárrá, egyhanguvá.

Hogy ez be ne következék, ahhoz olyan szerencsés természet, véralkat, kedély szükséges: mint Bandi barátunké.

Ha a sok *zenedei* növendék, (e kedves apróságból alkotott lármás sokadalom) tréfás mókáival kiveszi a sodrából; ott a dalárda, a melynek próbáin derült szórakozást talál: ha itt

megharagszik: rohan a Hungáriába: hogy búját a dartli vagy kalábriász élveibe temesse el, — és ha veszt (ez is méreg,) útha ejti a Prófétát a szellemi harcok eme békítő és gyógyító csarnokát.

A sör *keserűségét* a maga *keserűségével* egyszerre nyeli le.

Mert két kellemetlenség egyszerre még egy *muzsikusnak is sok*.

* * *

Habár a műveit nem mindig, de tetteit *eredetiség* jellemzi.

Például: Murilió a többek között arról is híres volt, hogy egyetlen ecsetvonással egy nevető gyermekarcot siróvá változtatott át.

Mikor minket neveltek: anyánk ugyanezt a nagy művészetet egy seprő-nyéllel jól elvégezte.

Bandi barátunk mikor kotta-tépő dűhében van: mosolygó arcot csinál s ha jókedvű: összevonja a szemöldökeit, mikor kaczag: pikáns dolgokon törí a fejét.

Mert jaj a vidéken az olyan zenetanárnak ha az elfogult szülőkkel és csupa lángész csemetékkel szemben — mindig az igazi arcját mutatja.

Talán ezen óvatosságának tulajdonítható az is, hogy nevét *Szegedi* helyett *Szögedi*-re magyarosította.

* * *

Szögedi Endre bokros érdemei közt nem utolsók azok a sikerek, a miket a szegedi dalárda több évtizedes multja után folyton fölmutat.

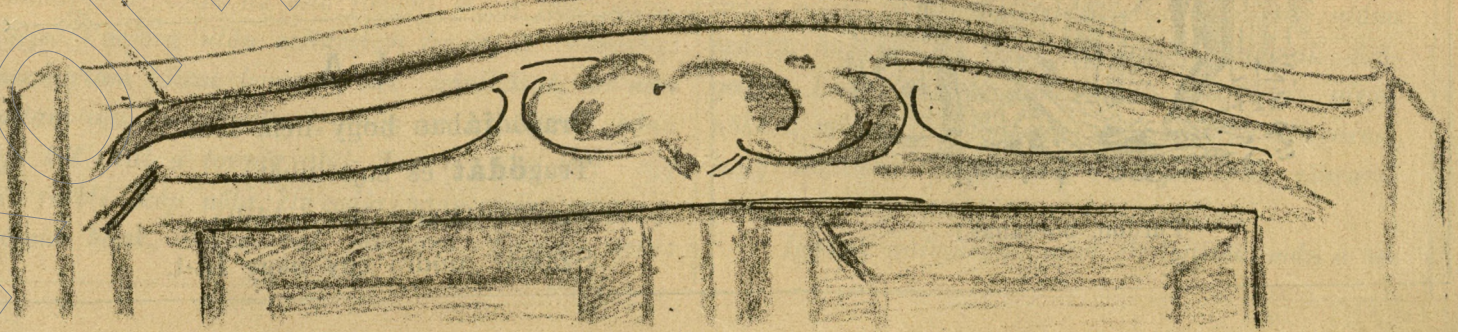
Elismert igazság, hogy a dalárdát, habár megfogyva, de törve nem, — az ő szívós ereje s rokonszenves egyénisége s jóleső engedékenysége tartja fenn.

A minapi dalárverseny újabb babért fűzött a régiekhez. Szeged intelligenciája tömeges megjelenéssel, bő tapssal jutalmazta meg a törekvést s ennek eredményét: az igazi műélvezetet.

Bandi barátunk annyira el volt ragadtatva a siker fölött, hogy reggeli nyolcz órákor még a pin-czéreket is kibőjtölte a termekből. Illő, hogy ő legyen a legkésőbb távozó egyén a regg derengő fényében.

A dalárda élő tagjait pedig hálája jeléül avval fogja megjutalmazni, hogy az idei feledékenységének bocsánatául a névünnepeére adandó vacsorán, a kitünő étkek és jó bor mellé, — *savanyúvizet* is ad az asztalára.

VÁROSI ZENEDEDE

Született szónok, csak az a kár, hogy e tulajdonságát csak szűkebb körben csillogtathatja.

Szóbőségben hasonlít azokhoz, a kik — köznapiasan mondva — lukat beszélnek ember-társaik hasába.

A kolozsvári dalár-dicsőség alatt történt, hogy az ottani „Ujvilág“-kertben elcsipett egy karmester kollégáját s annak éjfélutáni két órától hajnalig kitartóan magyarázott.

Akadtak a szegediek közül, a kik megszánták a szegény embert s néhány szóval — fontos közlendő ürügye alatt — elhívták tőle Bandi barátunkat.

A megszabadult kolléga ott hagyva kalapját, elrohant s ijedtében nyomban rögtön hazautazott.

Akkor mondta egy tulságos szellemes lap-tudósító: milyen kár a szegedi dalárdáért, hogy *néma* a karmestere.

* * *

Közelg a szegedi országos dalárünnepély. Szegedi Endre már a tavalyi előkészületek alkalmával megmutatta, hogy nemcsak beszélni, de *tenni* is tud.

Hanem a nagy ünnepély programjánál vi-gyázni kell, nehogy Bandi abbul egy *énekszámot* a maga részére kaparítson.

Mentől nagyobb az ember, annál nagyobb a tévedése.

És Szögedi Endre abban téved leginkább, hogy jeles hangú, *képzett énekesnek* tartja magát.

Ámbár olyan ártatlan tévedés ez is, a mely az illetőre nézve soha sem lehet *régzetes*.

Pardon.

— Pardon, bocsánat !

Gugyis Kelemön kádencziái.

Szatymazi kiránduláson

Egyszer éppen megesett,
Hogy az Elnök vette átál
A szakács művészetét.
No hisz a tudományával
Szépen be is remőkölt,
Addig főzte kavargatta :
Pép lett a báránypörkölt

*

Szatymazi kiránduláson

Nem rég az is megesett :
Három ur a borfejtésnél
Csunyan besillerezett.
Hogy értek ki a vasúthoz,
Hej azt még ma se tudják :
Tény, hogy úgy még nem laktak jól
A tanyában, — a kutyák.

* * *

Jelszó ! !

Hajdan sok jelszó hírólt
Divatos volt ez is nagyon.
„Hát minden vesz is, csak egy
A becsület“ . . . az maradjon.

És a jelszó manapság mi ?
Mű az a mi divatos lett ?
Csak a pénz, a pénz ! ! ! maradjon :
Ha vesz is a becsület.

Deu Bernárdó.

I Á.

Tragódiában hogy nem láta
Tragódát és sajtóhibát :
Jámbor Csacsi Matyi kiálta
Szamár módra egy nagy iá-t.

Galambom Péter a Balogban.

(Börharangozás.)

Balog sógor, komoian nagy baj van!

Mióta nem tudom az ízt, mög nem érzöm a szagát a kandesznek, két tucat kukaccal több esőt a tudómba.

Mindönki a parádi viz után esöng. Uras a gyomrunk, a tiszta bor nem is dékáj neki. János doktor is hasztalan iratja az ü nevibe a leveleket Parádra, a fürdőigazgatósághon; nem is válaszolnak. Hanem ténnap begyütt a szatymazi krájléros, a Pörös Jóska; osztán aszongya, hogy ü nála vagy kétszáz üveggel a raktáron hever. Elhinném a bi-bordónak, ha nem tunnám, hogy a disznóhízlaló aklok csapadékja az ü udvarán fojik köröszkül.

De én ezt a szatymazi parádit is mögvönném, csak tunnám, hogy ide csalogatom vele az én aranyos nászomat. Emaradt a Balogból mer nincs parádi, — pedig másutt egyre nyakalja a sillhert. Hanem azé van itt vendég szépen. Még a Prófétás Gyurka is itt röndöz vacsorát — kukuljak mög, ha nem igaz — estenként pedig hejjet sé löhet kapni. Persze, mind azé gyün a vendég, hogy a bort igya! Tessék? Azé, hogy engöm hallgasson. Hát nem érdeklöm mög, hogy valamikor az életben Balog sógor egy pohár borral — fizetés nélkül galambom! — mögkináljon?

Díjón hízott pujkát vágattam a farsang háromnapjára. Csak az este fogyott el a fehérpecsenyéje. Vacsora után szétnéztem én is a városba: összejártam kilenc kocsmát, hét kávéházat, de nem tuttam ojan hejre mönni, ahün ne tanátam vóna egy két urat a torony alúl. Sok a lóvé no: egy kis ferbli, szép nóta, kis csája, nagy csája, zongora, pólnisi bank, álarcos bál, maskara. Röggel nehéz

szömrehányást tősz a dorozsmaji, hogy „hajnalba gyütt haza a tekintetős úr!” (Ez én vagyok!) Né is tagagygya — erősködött — hiszen nagyon nehezen fényösödött ki a csizmája!

Szédülök galambom! Neköd is ez a bajod, hallom, mögtagadtad a boritalt! Maj mögmondaná a Csereji doktor hogy miért? Vagy pedig olyan szédülés lősz az, mint az árviz előtt a Szekula Jóskáé vót. Möglátom éccő a nagypramonáton, a mint egy nagy fát ölelgetött. Mi bajod Jóska? Szédül a fejem, möghalok, elpusztulok! Hát mi csinász — mondok, ha a fáhon verőd, az sé használ! Egy hétre rá Jóskát az írnokságbul mögválasztották alsóvárosi rendőrbiztosnak: azóta soha sé szédül a feje. Gondolom galambom, ha ugy hirtelen előléptetnének egy kis jobb fizetésbe, té sé szédülné többet az életödben. Erre szójj, ha tucc.

A Frici erre aszondand, hogy a Parcaságban az embörök nemcsak művelten bámulnak, de művelten szédülnek is. Ez éppen ojan, mikó emonta, hogy gyógyította mög ü doktor nélkül az ótváros gyerököt. Hát úgy, hogy lefektette a gyerököt a földre, sajátkezüleg bekenyte a fejitül a lábáig tejföllel, osztán lényalatta a kutyával. No szögedi doktorok, az ijen gyógyításhon münk csakugyan kasukik vagyunk.

Sógorasszony! egy spriccert ide — ártézivel. Hogy mért nyelveltem mög a műtkor a kedves hercegömet? Bizony kár vót, mert több esze van valamennyiünknel. Kivötte az Eröskövy házat közel ezör forintért? De oda költözik ám rajta kívül az újszögedi, mög Keméndy tatátul a palánki rendőrség is: a többi lakást, a nagy szalonyt kiadja árendába! Aki így kicsinálja a sorját, az büszkén a fejebúbjára ülhet kiskaskötő Tót Jánossal mondván: ész van itt, nem korpa!

Mikor a bor léfelé csúszik akár pávatollal legyezgetnének. Legyezgették a fináncokat is az új szervezéssel, oszt éhun-e, nem lősz belüle sémmi. Pedig fő is vót mán szólitva mindönki a nyilatkozásra, hogy hova akar hivatalba mönni. Persze majd mind Budapestöt választotta, de röktön utána szúrta, hogyha oda nem, hát inkább hagyják Szögedön. Lám, úgy vagyunk münk ezökkal az idegönökkal, mikor ide gyünnek ugy simfölik a várost, hogy majdnem lémén a bür a könyekükrol; ezavarni pedig a világ smukkjáé sé lehetne őket.

Igyunk galambom, mert elfelejtitök mán a ne-

vetők-napját is mögtartani. MÉR nem kértök tüllem memóriát. Mer én arra is emlékszők mikor másfél esztendő koromba egy darázs mögesipte — a nyelvemet. Azé olyan nagy ugye? Jó van é?

Van e ujság . . . de van ám!

Huszka Lajos irni tanul — a balkezivel; Kőrösi kapitányon vasárnap kifogott a második tál túruscsusza; én nem vótam az álarcos bálban, mégis maszkban voltam; farsang vasárnapján olyan kevés hal vót a piacon, hogy csak kilenc házhon jutott belüle; a dalestéjőn egy gikszert sé hallottam. Szatymazon mögkezdődött a borfejtés. Ölég-é!

Balog sógor. Pá magának!

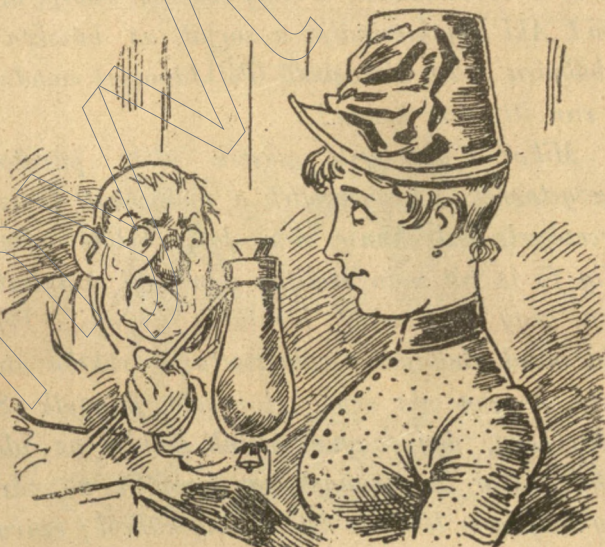
Templomban.

I.

Mikor gavallér néz rája
Szeme mélyed az imába.

II.

Mikor csönget a sekrestyés
A kisasszony egekbe néz.

Garantirozott hírek.

— **A szegedi ifjuság** budapesti sürgőnye, a mit a jó Pálffy polgármesterhez menesztettek, a mint a vizsgálat folyamán kiderült: tévedésből *Edisonhoz* lett irányítva *Amerikába*. A nagy föltaláló éppen a *mikro-lügewacker* gépen dolgozott s annak segélyével a kábelén visszaküldte a telegramot az igazi rendeltetési helyére a — „Szegedi Napló”-ba.

*

A szegedi dalárda fényes sikerrel tartotta meg március elsején dalestélyét. A közönség a *Tisza-szálló* egész épületét megtöltötte. Szélbali népgyűlési számítás szerint a jelenvoltak mintegy huszonkétezer lehettek. A nagyteremben a rendf. 6 *lovarendőr* tartotta fönn. *Kertész* pénztároshoz *Temesváry* biztos 8 rendőrt adott, hogy a közönség ostromát visszaverjék. A szálló körül 4 század *katona* és egy *tüzérüteg* vert tábort. — A műsor leghatásosabb része volt különösen *Szögedi Endrének* egy áriáj, melyet *Verdi* ur adott elő. Leszámítva az utóbbinak első föllépéséből származó trémáját, dicsérrettel emlékezhetünk meg róla. A többi versenyzők is óriási szenzációt idéztek elő. A dalárdának legsikerültebb piéce a „*Veteránok*” volt. Ennek szövegét *betanításra* ajánljuk a *polg. leányiskola* és a *nőnevelőintézetek* vezetőinek különös figyelmébe. — A táncmultság a szállónak 6 termében folyt le 8 zenekar közreműködésével. A négyeseket hozzávetőleg 8—9000 pár táncolta. A *souper-n* elfogyott 3000 adag *büftök* és *vesepecsenye*, 6000 *csirke*, 50 *őz* és *vaddisznó*, 122 *sertést* vágtak le; elfogyott továbbá 2966 *tojás*, *tésztákra*: 39 *zsák liszt*, 6 és fél métermázsa *zsir*, 327 *vegni*, 375 *süveg cukor*, 45 *akó fekete kávé*, 46 és fél *akó thea*, 8 *akó rum*; *borféle* vagy 300 hektoliter és végül 879 *hordó fekete sör*. Ezután gőzerővel folytatták a táncot: a *souper-csárdást Főkövy* és *Székács* együtt táncolták — két óra hosszáig: ezen az uj nótán, hogy — aszongya:

Addig ácsolt széket
Főkövnek Székács:
Szegedi Naplóba.
Míg ki nem nevezte
Főkövyt a tanács:
Zeneiskolába.

A multság március 4-én reggeli 1/2 9 órakor ért véget a — *Balogban*.

*

Csöd. *Aranyhegyi* Salamonunk, hajdani *kóser* aranyifjuságunk kiérdemült tagja: csödbe jutott. A szerencsétlen alig másfél év alatt *elreiterolta* a *hummiáját*. A hitelezők, a mint halljuk, külön *öklöket* rendeltek meg Brünbnben és Reichenauban, hogy a szemeiket *kitörülhessék*. Ámbár biznak a *csödörben*, mégis aggodalmat ád nekik, hogy *Wagner* a tömeggondnok s jól keni a *kosiját*; de megvigasztalja őket az, hogy *Szücs* majd csak kicserzi *táncos* Aranyhegyinknek a — *bőrét*. Ave *csillagház* de rókus: *bukáti* te salutant.

*

Szobatóz. A múlt este 8 és 9 óra közt a „Szege di Napló” szerkesztőségében óriási szobatóz támadt. A belvárosi sánta toronyőr velocipéden nyargalt föl a toronyba, hogy a *vészelt* az összes harangokon megadja. A telefonon értesítették a toronybeli tűzörséget, de mivel a tűzoltóság 35 másodperc múlva sem jelent meg a helyszínén: *Bába* kétségbeesetten rohant *Bánhidihez* kocsit és lovakat *kölcsönkérni*, hogy a városi tűzoltókat elhozhassa. Ez alatt *Békafy és Leipziger* a táviróhivatalba rohantak s megsürgönyözték *Bismarcknak* a *tart-hatatlan* helyzet signaturáját és a *potsdami* helyörség mozgósítását és delegálását kérték a netán másnap kitörendő *utcai zavargások* elnyomására. A városházán is félreverték a harangot és alig lehetett ünnepelt *Pik-torunk* megérkeztét bevárni, hogy tanuja legyen egy — 80 kros *petroleumos lámpás önkéntes* (de nem két éves) végkimulásának.

*

Vidéki rövid hírek. — Makón összekülönbözött a polgármester a főkapitánnyal; párbajt vívtak. Előbbi kapott egyet a karjára s azután meg-„Koroná”-zták egymást „Cluquot”-val a „Koronában.” A segédek itt még jobban *segédkeztek* nekik. Finis coronat opus! — Zentáról azt írják, hogy *Mikosevits és Gombos: Reitmannal* brudert ittak *Grundböck* tégláégető telepén. — Szabadkán *Jászay Marit* valamennyi disznótorba elvitték *polozsájnak*. A Mamuzich-Antonovits szövetségzet föl bomlott s a legközelebbi tisztujítás alkalmával a polgármesteri hivatalra egyhangulag a *három nyolcast* fogják kandidálni. *Vojnitsék* már készítették a selyem zászlókat *Brunnernél* Budapesten, — *Dorösmárul* azt a szenzációs hirt veszszük, hogy *Dudás Béla* a legutóbbi közgyűlésen köszönetet szavazott *Zádorynak* a múltkori követválasztás alkalmával kifejtett tevékenységeért.

*

Brüsszel város község tanácsa, a mint értesülünk, megkereste a szegedi főkapitányi hivatalt, hogy neki az *utcai pissoirok* miképpen való elhelyezéséről javaslatot adjon s egyuttal a *tervezetek* megküldését is kérlemzte. Valószínű, hogy a válasz az lesz: hogy Szegeden az ilyen célra a *Széchenyi-tér* kellő közepét, a forgalmas utcák *sarokköveit*, a *kapualjakat*, de különösen a *Kelemen-utca deszkakerítését* szokták a legpraktikusabb *angol* modorban használni.

Vásárban.

— Nü! István gazda, mi van eladú?
— Hogy mi é, Kóbi szomszéd? — Hát egy nagy *fogfájás*.
— Todja mit! Vigye haza. Itt van edj hatos foglalo. *Tarcsa kend mög az őszi vásárig: akkor maj elgyűvök érte.*

Dalmőfhelfordithások.

Ni-ni, ni-ni, nini, ni
Ni mi mozog oda ki?
Azt gondoltam, hogy egy nyúl,
Pedig egy lány meg egy úr
Ugrott ki a nefejejts bokorbul!

Nü-nü, nü-nü, nü-nü, nü,
Nü vosz gröpl doten czü?
Ach hab gemant, ez iz e hószt,
Davajl iz e Mád ün e bálbózt
Fün Blümen-Gesträch gehüpszt eráosz!

Hogyha én szombaton a rózsámhoz járok,
A rózsám megölel, én meg furulyázok,
Hejh szeretnék én olyan urat látni,
Ki velem versenyt tudna furulyázni,

Wenn ach am sabesztóg geh zü mei Rejzelém,
Zi get mir e küsele, jach blöz in de flet erein,
Geht zeigt ma e kützedegen baibózen,
Der bessza könnt, wie jacht zelbst trübzal blózen!

Veszek neki eszmát, pirosat,
Üttetek rá patkót, csinosat,
Fényes a te eszmád ragyog is
Ragyogó csillag vagy magad is!

Káfen war ach ihr e turnürele,
Nit ümezünst hást sie: sén Régele,
Denn sie krázt ma zonszt ei Ágen ausz,
Bring ach ihr ka turnür hájt zuhaus.

Kieszelték.

D . . . város egyik mérnöke, egy középület felépítése után, — mely építkezésnek vezetője volt, — néhány év múlva egy csinos lakó házat építtetett magának a középület mintájára.

Egy vasárnapi napon két civis nézegeti a mérnök ur csinos házát, s az egyik a bajusz alól mosolyogva a következő megjegyzést teszi:

Mit gondol kigyelmed komám! igazat mondok-e akkor ha azt állítom, hogy az a nagy városi épület meg ez a kis ház, úgy hasonlítanak egymáshoz, mint borjú az anyjához.

Bizony komám igazat mond kigyelmed, szólta a másik civis, mert hát én is csak a mondó vagyok, hogy az a nagyobb szülte azt a kicsit

Sürgős megrendelés.

Servus Pista! hová sietsz?

Vincze piktorhoz! Sürgős megrendelést akarok nála tenni.

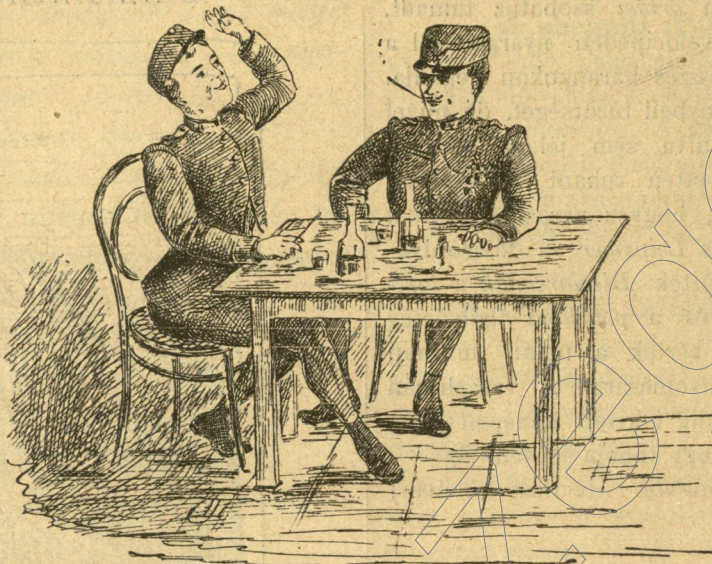
És mi lesz az, ha szabad kérdezniem.

Nőm arcképe szénrajzban. Meg akarom vele lépni 1892-ben betöltendő 7 éves házasságunk alkalmával.

Hamis is, meg lyukas is.

Egy kofa belép a boltba, s vesz holmi apróságokat, melyekért egy hamis és lyukas 20 krajcárossal akar fizetni — Azonban a kereskedő neje a 20 krajcáróst, hibái miatt elfogadni nem hajlandó.

Mire a kofa felír komolyan, félig tréfásan válaszolja: No ez lelköm nem hamis, merha avvóna harapna, tehát ezé, mög azé a kis lyuké evvöhetné, me maga is az, mög hamis is, még is evötték.

Befél után.

— Hapták!

— De a pipa marad.

— Hát iszen maradhat, mikor így bor fölött van az embör.

*

— Mán kutya idő van, apám.

— Regimencparancsba vót, ho' szabacséságon van az öreg uristen. Azér' okvetetlenkődik most odafönt a Pétör.

*

— Haj de sok időd van még, fiam.

— Sok?

— No még mongyam is? Tuod mikó beaffürolom a mondurt, hazamék, feleségöm lössz, osztán éccő a mint pipának a házba, beszalad a kissebbik fiam, hogy gyékken csakki édös apám, mőnnyi katona gyün az uton. — Én kimék a kapu elé, osztán látom, hogy té még mindig ott marsolsz az első doppelrájérba. — Egész ökör lössz a hátadon a bornyu akkorára. Ezt elhihetöd, mert én mondom, a ki mán ojan öreg vagyok, hogy alig látok.

*

— Annyi az üdöd fiam, hogy a ki csak manikulás van a regimentbe, mind együtt sé tunná ki számolni.

*

— Hapták!

— De a szibar maradhat?

— Legkivált, ha mökkinász égye, fiam.

Meg nem fejthető kérdések.

Meddig örül még a szemérvállalkozó a napenkénti hőésésnek?

*

Mikor bucsuzik el a Friczi a Balog-tól végképen?

*

Mikor szünik meg a M. Á. V. és az O. M. Á. V.-nak a Bécs-Budapesti vonalon a személyszállításra vonatkozó egymásközi tullicitációja?

*

Hány olyan könyvmoly kell Szegeden, hogy Bába Sándornak az új könyvvarrógépe éjjel nappal működésben legyen?

*

Mi az a M. K. Á. V.? *)

*

Miniszter Tóni mikor adja a városi muzeumba azt a bizonyos kalapját?

*

Reizner mikor vág jó képet a rossz képéhez és mikor békél ki: Koncz Sándorral?

*

A „Galambom Pétör“ mikor csinál testámentumot és kire hagygya a dorozsmajit? Hát még azt az aranyos kis nyelvít?

*

A Rájcezer Dolfinak mikor teremnek rózsák az arcán és az „Ált. tak. pt.“ betevőinek bankók a zsebükben. **)

Elég!!

*) Enyje de furcsa máma a rovatvezető ur! Hát nem annyit jelent hogy: Magyar kávé?! Szedő.

**) Ugyan hagyjon már békét a rovatvezető ur! Ez már nem is: meg nem fejthető, hanem: megfejthetetlen abderitás. A szedő.

János szentencziáiból.

A jogtanácsosom 1 frt 80 krt iratott alá velem. Valami könyvet kapok érte. Hiszen jól van, nem sajnálom, de ha én akarok üvele valamire aláíratni, *mögöszik egy tucat r. bőtit*, még sé ir alá.

*

Csak aszondom ám neköd, jó Aradi, né mőnj té innét sehova; vődd el a . . . kisasszonyt, *kapsz vele két házat*, többet ér az a *miskolci színháznál*.

*

Pincér! adja föl azt a kis kokett kabátot, hadd lássák, hogy *nem vagyok bukott bankdirektor*, — van még.

*

Tudom mán, mé vállalta el a Zsiga a színügyi bizottsági tagságot: hogy a derék elnöke részire mán most *mögkezdjen egy páhojt kialakni Makótul*; mert az Aradival csak a szezon elején kezdte és nem sikerült.

*

Te Fülöp! Gyün a nyár, beszegetöm a füledet légycsapónak; avva *legeyzd majd a jó Muskót a Hungáriába*.

*

Hallom, Jóska bácsi, hogy nem hozta kend be a doktorékat a vasutról, mikor a farsangháromnapi második borfejtésrül gyűttek Szatymazrul. Tán félt kend, hogy nagyon *lé vannak terhölve*, osztán nem bírja ki ez a rosz fiáker.

*

Már én babám ijen vagyok.

Potya Dömötör irnok gyomerkorgásai és hascsikorgatásai a torony alól.

Egy ismerősöm temetésén többen szivtelennek mondtak azért, mert könyezetlen maradtam az igazán szívhez szoló búcsuztató hallatára.

Ja perszemondám nekik, könnyű azoknak könyezni, akinek van még mit magukból kisírni, de én belőlem már csak Mózsiesnek sziklából vizet fakasztó csodatevő veszszeje vo'na képes egy csőpp könyet kicsalni.

*

Tegnap kísétáltam a Budapesti sugárut végére, hol is egyik házon ezt írva találtam: „Napi 40 pénzért koszt, halás és egyebek is kaphatók.

Istenem gondoltam magamban, ha én most a Doktor tanácsnok volnék, — kinek fő elve „olesón élni és élvezni“, — hogy fel tudnám ezt a kedvező alkalmat használni.

*

Vonzódom a holdhoz, nem ugyan ábrándozási hajlamból, hanem azért, mert ő is test, mind én, habár égi, azonban épen olyan kihűlt, mint én.

*

„Testet éleszt és táplál a lakoma“ írja Vörösmarty. Vajha én ezen állítás valódiságáról egyszer életemben meggyőződhetném.

Szalondal.

Egy rózsafán megszámláltam száz rózsát
Mikor enyelgve simultam tehozzád;
Megszagolom, mondok, az illatodat!
Kutya túske megbökte az orromat!

F i h a r.

Utyan már hoty lehet peszélni, hoty fiharok it is fanak! Asz, a mi fan it, asz nem fihar, asz sak szél. Na te láczik, hoty mék sak tefiniálni se nem tutok. — A fihar asz — tutjátok — porszasztó naty szél, a mi-
jen fan a tenkeren a Póra, aszután fan a Szaharán a . . . Na te nem is tutyátok tik talán, hoty hol fan asz a Szahara-pusztasák? Persze, tik soha se nem utasztatok, mék talán a fárospol se nem fótatok kint. Na te — tutyátok — én porszasztó sokat utasztam. Hát a Szahara — tutyátok — Áfrikápan fan; ot fan a Samum, na — tutyátok — uty hiják aszt a natyon naty szelet; asztán fan mék ijen naty szél a Szírokó. Esz fan sok hejen a külföltön, it mek — tutyátok — Prasónál. Na te esz falami porszasztó! Soha se nem elfelejttem, hoty etyszer mék én is, — petik tutyátok én porszasztó pátor, erős emper fatyok, te etyszer mék is uty mekporszoxtam, uty ety kicsit mekijetem etől. — Hát — tutyátok — etyszer iken finom társasákpa mentem ki ot Prasó melet farkast fatászni. Na — tutyátok — ot porszasztó sok a farkas (majt etyszer eszt is elmontom); te hoty is ne fóna aszokpa a porszasztó naty, ócska, tutyátok, natyon réki ertőkke. Hát montom fa-

tyunk kint. Etyszer sak keszt — tutyátok — uty a felhő sötétetni, aszok a fák feje uty moszogni, te mintik joppan, aszután etyszere sak keszti asz ék, hoty: trrr—trrr; te — tutyátok — porszasztó natyon; tyüt a filám is; na te ijét mék soha se nem látam életempen, mék — tutjátok — halotam is, hoty fojton tete ity: cst-cst-cst! Na tutuk, hogy most lesz asztán fihar; te let is porszasztó naty. Tik ojat nem is el tutok képszelni. A parátam nem tutom hofá letek, mert én uty neki fekütem — tutjátok — a szélnek, asztán foktam ety porszasztó nagy fát, te natyon fastakot, a mejikhez kötöt ketfes emlék. Etyszer sak tyüt ety porszasztó nagy Szírokó: rics-rop, rics-rop, . . . én — tutjátok fálamat fetem a ketfes fának, a lápamat ugy megtámasztom . . . etyszere sak iszonyu: rics-rop, rics-rop! asztán csent let! Nészek hátra, hát — tutjátok az ekész ertő, pedig fót faty 300 holt, fót a főtön, kitütötte a Szírokó; sak asz asz ety fa fót fönt, a mejiket én uty megtámasztotam. Na te kicsit fájt is a terekam. Kutyétek a köszörűshöz a toikótokat!

Felelős szerkesztő: **Paprika János.**

SZERKESZTŐSÉG: Somogyi-utca 23. sz. I. emelet.

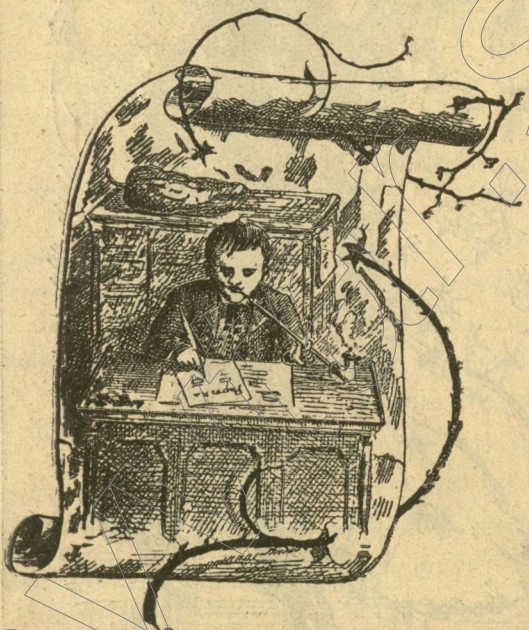
Kiadótulajdonos: **Burger Gusztáv.**

Szerkesztői üzenetek.

Fakova. Itt-ott van benne jó. Még egy próbát tisztelt Fakova s ki van érdemelve egy Takova. — **Medi.** Helyben A Híradó sokkal komolyabb lap, hogysem az ilyen irodalmi kérész téregmarásaira felelni érdemesnek tartaná; nekünk még ha ilyen kegyesek akarnánk is lenni, akkor sem lehet föladatunk, hogy természettudományi magyarázatokat adjunk a keserő-ipar ezen tanulatlan és élheterlen volt mívelőjének, a ki problematicus existenciája tudatában nem hogy visszatérne a kenőcsös köcsögök mellé, hanem feltolakodik a bettűvetés tisztas napszámosai közé kollegának, és mert szellemi ereje nincsen, hát tisztaságmentes körmeivel a nyilvánosság embereinek arcához kapadoz, így akarván sarczot vetni a közönségre. De legyen nyugodt: a mennyire magára vonta a figyelmet első dühödöt megjelenésével, épp annyira ignorálja most már ugy őt, mint vállalatát a közönség; — ezek a rug-kapáldzások pedig csak azt mutatják, hogy a hébergorilla creaturája a végdöglődés utolsó kivonaglásait teszi.

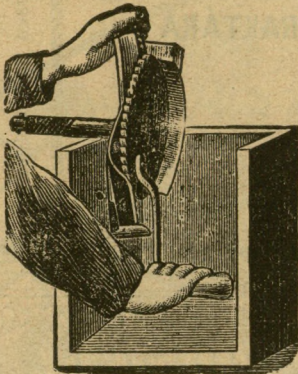
Kaktusz. Pompás apróságok. Még egy ily küldemény és bevélasztjuk a disz-paprikajanesik társulatába. — **M . . . i.** Ez az egy adag paprika a mit ezuttal tor-

kára ütünk elég lesz neki, ugy is meg vannak már számlálva napjai: a szellemi élheterlenség szomorú példája ő; a betű bolondja, a ki a számára nem termett babérok után libeg, s így pályatévésztenen kellő anyagi és szellemi tőke nélkül irodalmi vállalatfélét mer alapítani, abban bizva, hogy tollforgató rokona és néhány helyi író kegyelemből juttat a lapjába morzsákat. Persze azoknak más a dolguk, a közönség sem fordít figyelmet az ilyen kritikán aluli irodalmi Lázárra, a ki még a helyett, hogy meghuzná magát, esztelenül hetvenkedik. No de egy második adag paprika Zachérin-hatásu lesz majd rája nézve, s ha fel nem fordul önmagától való megundorodása következtében, majd segítünk mi néhány erősebb dózissal! — **Klapecz.** A tót verseket nem értik Szegeden, s mi legkevésbé. — **Dade.** Czigányversek iránt ma még a czigányok sem érdeklődnek, s mi nem akarjuk unatkoztatni a közönségünket! **Belizár.** Ló-név. A termék megfelelő. Kennst du das Land, wo die Citronen blühen! — **s.** — **a.** Kis öcsém, mit ért maga a 25. §-hoz. 25 bizony magára az ilyen rossz versért. — **A többi kéziratra jövő számunkban felelünk.**

a mely **MAGYARORSZÁGON,**

Számos szakember és gazdasági intézet által kitünőnek nyilvánított

Amerikai Excelsior-kukoricamorzsoló.

Ezen Amerikában föltalált, nagyon szellemesen konstruált, igen szilárd s egészen vasból a belföldön készült kézigépen, mely 5 kilo súlyu és a mely a felsőrésznél egy erős ládához — a mint ez az ábrán látható — 2 hozzávaló csavarral odaerősíthető és könnyen kezelhető, óránként 2-3 hektoliternyi kukoricát lehet tisztán lemorzsolni és gyors forgatás alkalmával a kukoricamagvak e ládába esnek le, míg a csutka magától kifelé esik.

Ez a honi gyártmány, szerkezeténél és az anyag minőségénél, és meglepő munkaerejénél fogva teljesen egyenlő a külföldi gépekkel.

Mivel azonban hogy ezek a kukoricamorzsolók, tekintettel olcsó árára, a szegényebb néposztály számára is megszerezhetők — a külföldi hasonló gyártmányok a vám- és a sokkal nagyobb szállítási díjak miatt a belföldön készített kézi morzsolókkal nem versenyezhetnek.

Ezen morzsolók ára:

GRASSELLY és OTTOVAINÁL Szegeden

dbkint 3 frt

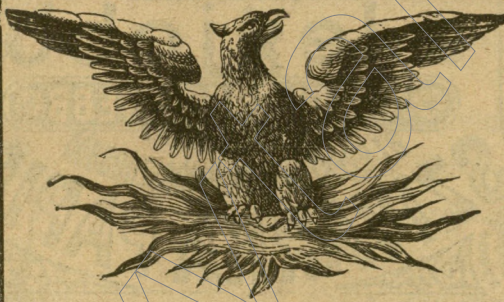
alább jegyzett cégeknek 3 frt 50 kr. ugyanott egyes gépdarabok is kaphatók.

Ismét eladók megfelelő engedményt élveznek

Ohрман Kálmán Szabadka.
Neumann József, H.-M.-Vásárhely
Tóth Gyula, Debrecen.
Adler Károly, Kecskemét.
Fedeschi János fiai, Temesvárott.
Kerschek & Kubitssek.
Andrényi Károly és fiai Aradon.
Szénási Ferencz Szentesen.
Vasváry György, Pécsen.
Kacián Károly, Nagyvárad.
Wachtler Vilmos, Miskolcon.
Schmidt R. és társa, Brassóban.
Fleischer és Schriger, Kassán.
Böhm Albert Makón.
Bokross Adám, Kolozsvárott.
K. Zuberth Újvidéken.

Starck A., Békés-Csabán.
Heindlhofer Róbi., Nagy-Zomborban.
Koos Márton, Szatmár.
Lavátka Jakab, Békésen.
Csackay Jenő, Nyíregyházán.
Wiltsek A., Orosházán.
Daun Gyula, Nagybecskerek.
Drescher Gyula, Baján.
Gartlgruber M. N.-Kikindán.
Gemboz Pál és fia, Ceglédén.
Berger Lázár és fia, Gyöngyösön.
Weiser F. G., N.-Kanizsán.
Stefanovits fivérek Pancsován.
Modor Ador, Kalocsán.
Wagner Lajos, Nagy-Károly.
Haratsék József és fia, Nagybányán.

Rideli Ferenc ügynök által terjesztetik szét **Medgyesen.** (Erdélyben.)

Délmagyarországi varrógép-raktár megnyitás.

Van szerencsém a nagy érdemű közönség szíves tudomására hozni, miszerint helyben, a **Széchenyi-tér 3. szám alatt** a legelső és legkiválóbb

angol- és németországi varrógép-gyárak

készítményeiből a

délmagyarországi központi

varrógép-főraktárt

megnyitottam.

Hosszas működésem e téren elég alkalmat nyújtott, hogy magamnak e szakban kellő tapasztalatot szerezzek és a közönség igényeit kiismerjem, melyet sikerült minden irányban eddig is kielégítenem, és ezután is főtevékenységem oda fog irányulni, hogy **jutányos árak és kedvező feltételek** mellett kitűnő árukat bocsássak vásárlóimnak rendelkezésére.

Midőn még megemlíteném, hogy varrógépek nálam csekély részletfizetésre is kaphatók teljes jótállás mellett, és hogy mechanikai műhelyemben mindenféle javításokat rendkívüli olcsón és pontosan eszközöltetek továbbá hogy mindenféle varrógépekhez egyes alkatrészekből nagy raktárt tartok kérem a n. é. közönség becses pártfogását.

Kiváló tisztelettel

L I P T A I E M I L,

az angol- és németországi varrógépek délmagyarországi

központi főraktára.

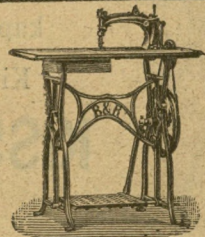
Délmagyarországi varrógép-raktár megnyitás.

Csak nagyban való eladása ezen újdonságnak.

valamint Boszniában, Szerbia és Bulgáriában.

SZEGEDEN, Széchenyi-tér 3. szám.

SZEGEDEN, Széchenyi-tér 3. szám.

Első rendű műhely

Javítások

azonnal és olcsón készíttetnek.

POLITZER SÁNDOR *)

ARANY-, EZÜST-, DRÁGAKŐ- és ÉKSZERÁTLUK-RAKTÁRA

Szegeden, Klauzá-tér.

*) Névem fölcserélése ellen óvakodni kérem.

és lelkismerésen teljesíttetnek.

azonnal

Tudéki pendelművek

Ajándékul

ajánlom a n. é. közönség becses figyel-
mébe dusan berendezett*vászon-, fehérnemű-, férfi- és
női divatkereskedésemet,*

a hol különösen

kész és kezdett, valamint előrajzolt
müncheni kézimunkák, hozzávaló,
már mosott pamut és fény-cerna
minden színben és árnyalatban

a legolcsóbb szabott árakon

kaphatók.

Kiváló tisztelettel

KISS MIHÁLY

Szegeden.

11

Hirdetéseket a
SZÖGEDI PAPRIKÁBA

jutányos áron vesz föl

Burger Gusztáv

kiadóhivatala Somogyi-utca 23. sz. a.

LE GRIFFON
Valódi Francia papír

a legjobb
A LEGKERESETTEBB
SZIVARKA PAPIR
az egészségnek leghasznosabb

ÜGYELJENEK A JEGYRE.
ÓVAKODJANAK MINDEN UTÁNZÁSTÓL.

JELENTÉS.

Alulírottak van szerencséje a n. é. közönség szíves tudomására hozni, miszerint helyben, takaréktár-utca 3. sz. alatt, dr. Fráter-féle ujjon épült házban.

FOGTECHNIKAI MÜTERMÉT

megnyitotta, hol is mindennemű műfog és egész fogsorok a legújabb amerikai systema szerint készíttetnek. A fogtömések (plombok) arany, ezüst, platina, cement és Hills stopping-ben minden fájdalom nélkül eszközöltetnek.

Tisztelettel alulírott Bécs egyik legnevezetesebb műtermében hosszabb ideig assisztenskedvén, sikerült magának ott e szakban oly kiváló ügyességet és gyakorlatot szerezni, hogy a nagyérdemű közönség megelégedését bizton reményli.

**Rendel: d. e. 9 órától d. u. 4 óráig. Szegényeknek
díjmentesen d. e. 8-9 óráig.**A n. é. közönség szíves pártfogásáért esdve
tisztelettel**HALADA A. HELENA,**5 császári fonsége Lusignan hercegnő udvarhölgye, a Melusina-rend,
valamint a francia és olasz tudomány- és művészeti nagy- és kis érem
tulajdonosa.